

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 46Csp/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120312969
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Güner
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2022:6120312969.4

Uznesenie

Okresný súd Pezinok v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: Q. O., K. P. XX.XX.XXXX, I. O. W. X, W. F. o zaplatenie 3.000,00 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd mení výrok uznesenia č.k. 46Csp/39/2021 - 131 zo dňa 25.04.2022 o výške náhrady trov konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 564,42 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia k rukám právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Pezinok uznesením č.k. 46Csp/39/2021 - 131 zo dňa 25.04.2022 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 404,60 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia k rukám právneho zástupcu žalobcu. Súd žalobcovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za predžalobnú výzvu zo dňa

2. Proti citovanému uzneseniu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil nasledovne:

Okresný súd rozhodol uznesením, ktorým uložil žalovanému uhradiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 404,60 €, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku vo výške 90,- € a trov právneho zastúpenia vo výške 314,60 €. Súd však žalobcovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, na ktorú má žalobca v zmysle Civilného sporového poriadku spolu s Vyhláškou o odmenách a náhradách právo. Zo strany žalobcu boli vykonané a uplatnené len úkony, ktoré boli nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci. Tieto si žalobca uplatnil v zmysle § 13a Vyhlášky. K uvedeným úkonom si žalobca uplatnil aj režijný paušál v zmysle §16 vyhlášky o odmenách a náhradách. Žalobca je zároveň názoru, že Pokus o zmier, ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanému spĺňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy. Žalovaný je v ňom upozornený na výšku pohľadávky, na úroky z omeškania a ďalšie poplatky súdneho a exekučného konania. Zároveň sú v ňom uvedené aj platobné údaje na splatenie pohľadávky a kontaktné údaje pre mimosúdne vyriešenie záležitosti. Dňa 15. 6. 2019 nadobudla účinnosť novela vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Vyhláška“). V zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. d) novelizovaného znenia Vyhlášky sa za samostatný úkon právnej služby považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy. Cieľom uvedenej novely v zmysle dôvodovej správy k Vyhláške je: „zabezpečiť, aby advokátom bolo umožnené vyúčtovať si ako úkon právnej služby v občianskom konaní aj predžalobnú výzvu, nakoľko kvalifikovanou predžalobnou výzvou možno v konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie a teda má svoj účel, v dôsledku čoho by advokátom mala byť priznávaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia.“ Lex superior derogat legi inferiori je právny princíp, ktorý znamená, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rôznej právnej sily, prednosť má predpis vyššej právnej sily. V danom prípade je však aplikácia predmetného princípu vylúčená, nakoľko zákon č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) neupravuje

spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom. V zmysle uvedeného teda nie je možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby s jednoduchým odkazom na ust. § 251 CSP, nakoľko predmetné ustanovenie zákona v žiadnom prípade neupravuje spornú problematiku na rozdiel od Vyhlášky, čím sa ako už žalobcu uviedol vylučuje aplikácia nadradeného zákonného právneho predpisu. V civilnom sporovom poriadku nie sú stanovené žiadne obligatórne fázy procesu a ponecháva sa zodpovednosť za dodržanie princípu procesnej ekonomie konajúcemu sudcovi. Konanie sa však stále berie ako jeden celok, ktorého začiatok je stanovený momentom podania žaloby a koniec právoplatným skončením veci. Ak by sme prijali premisu, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania je začatie súdneho konania, pričom dovedty nejde o trovy konania, v takom prípade nemožno hovoriť o trovách konania v ponímaní spomínaného ust. § 251 CSP ani pri úkonoch právnej služby akými sú prevzatie a príprava zastúpenia, či podanie samotného žalobného návrhu, nakoľko tieto úkony budú vždy s prihliadnutím na časový horizont vykonané pred začatím súdneho konania. Ak však okresný súd považuje predmetné úkony právnej služby za úkony vynaložené priamo v súvislosti s konaním na súde, na rozdiel od predžalobnej výzvy, žalobca si týmto dovoľí upriamiť pozornosť okresného súdu opätovne na samotnú dôvodovú správu k spornej novele Vyhlášky. V samotnom článku 7 civilný sporový poriadok normuje jednu zo základných princípov a povinností civilného súdu, a tou je obligatórne prioritizovanie zmierlivého riešenia sporu, pričom daný účel v rámci predsúdneho konania sleduje práve predžalobná výzva advokáta, najmä ak je predmetom konania peňažná pohľadávka. Úkon právnej služby akým je predžalobná výzva takisto v žiadnom prípade nemožno kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v ponímaní ust. § 121 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, nakoľko tento úkon je potrebné bezpodmienečne subsumovať pod trovy právneho zastúpenia poskytované po prevzatí zastúpenia advokátom, ba dokonca priamo súvisí so samotným konaním na súde v prípade, že subjekt, ktorému je takáto predžalobná výzva adresovaná ostane pasívny. Žalobca je toho názoru, že novela Vyhlášky odstránila pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za trovy právneho zastúpenia teda nie za príslušenstvo pohľadávky, a to práve tým, že tento úkon zaradila samostatne medzi úkony, za ktoré patrí advokátovi odmena. Z uvedeného dôvodu nie je možné, aby si žalobca v zmysle výzvy okresného súdu uplatnil spornú odmenu advokáta za predžalobnú výzvu v rámci nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Podľa uznesenia Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 8Cob/74/2021 z 27.10.2021: „Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že súd prvej inštancie pochybil, keď nepriznal v konaní plne úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia i za úkon - predžalobná výzva, ako to v odvolaní namietajú žalobca. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že okrem predžalobnej upomienky, vyhotovenej samotným žalobcom dňa 16.01.2018 (č.l. 34), po prevzatí právneho zastúpenia žalobcu na základe plnomocenstva zo dňa 14.01.2019 (č.l. 5), právny zástupca dňa 06.11.2019 vyhotovil podanie, označené ako Pokus o zmier, v ktorom oznámil žalovanému prevzatie právneho zastúpenia žalobcu, presne vyčíslil uplatňovanú pohľadávku, vyzval žalovaného na dobrovoľné plnenie v stanovenej lehote s upozornením, že ak dlh dobrovoľne neuhradí, bude nútený pristúpiť k uplatneniu pohľadávky na súdu, čím môžu vzniknúť ďalšie náklady. Vyzval žalovaného na mimosúdne riešenie veci s uvedeným príslušných telefónnych a mailových kontaktov. Z hľadiska obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) dané podanie predstavuje jednoznačne výzvu na dobrovoľné plnenie, realizovanú pred podaním žaloby na súd, ktorej účelom bolo nepochybne mimosúdne vyriešenie veci stranami. Vzhľadom na uvedené je namieste priznať žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia i za daný úkon právnej služby vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 13a ods. 1 písm. d/ a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 15.06.2019. Na základe uvedeného odvolací súd prisvedčil námietke žalobcu, že podľa § 251, § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/, § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb mu voči žalovanému patrí náhrada trov konania, pozostávajúcich z náhrady zaplateného súdneho poplatku 108,- Eur a náhrady trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, predžalobná výzva, podanie žaloby) á 81,33 Eur, 3 režijné paušály za rok 2019 á 9,80 Eur + DPH v sadzbe 20 % z odmeny a režijných paušálov, spolu trovy právneho zastúpenia 328,08 Eur.“ Žalobca taktiež poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/28/2021 z 29.04.2021: „Spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom upravuje vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby. Úkony právnej služby v občianskom konaní a iné úkony právnej služby, za ktoré patrí advokátovi odmena, sú vymenované v ust. § 13a citovaného zákona, pričom podľa § 13a ods. 1 písm. d) citovaného zákona odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí advokátovi aj za úkon: predžalobná výzva. Žalobca k podanej žalobe okrem iných listinných dôkazov priložil aj 2 výzvy na úhradu poistného

doručené žalovaným, a to zo dňa 28.11.2019 a 13.05.2020, v ktorých žalované vyzval na náhradu poistného plnenia s nim stanovenej lehote s upozornením, že po márnom uplynutí termínu na plnenie v danej veci podnikne ďalšie právne kroky za účelom uspokojenia pohľadávky, ktoré výzvy podľa ich obsahu možno považovať za predžalobné výzvy v zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z.z., za ktoré patrí žalobcovi odmena. Preto odvolací súd napadnutý platobný rozkaz súdu prvej inštancie vo výroku II. o trovách konania zmenil podľa § 388 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby po 133,45 eur s DPH (prevzatie veci a príprava zastúpenia, predžalobná výzva, podanie žaloby), 3 režijné paušály k úkonom právnej služby vo výške po 12,74 eur a náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 102 eur, celkovo v sume 540,57 eur.“ Žalobca taktiež poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17CoCsp/21/2021 z 28.07.2021: „Je zrejmé, že súd prvej inštancie v podstate nepriznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za predžalobnú výzvu; odvolací súd nenašiel zákonný dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia žalobcovi za predžalobnú výzvu zo dňa 27.04.2020 (č.l. 93 spisu), pretože ide o úkon právnych služieb (§ 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.), je obsahom spisu (č.l. 93 spisu) a žalobca preukázal jej odoslanie na adresu žalovanej (č.l. 94 spisu); nie je rozhodujúce, že predžalobnú výzvu vykonal iný právny zástupca žalobcu (TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o.), pretože náhrada trov konania patrí žalobcovi; na základe uvedeného odvolací súd napadnutý výrok platobného rozkazu po trovách konania podľa § 388 C.s.p. zmenil a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 587,22 € na účet jeho právneho zástupcu v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.“ Podľa uznesenia Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 11Csp/32/2020 z 16.02.2022: „Po preskúmaní sťažnosti a obsahu spisu dospel súd k záveru, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka bolo správne a sťažnosť nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník postupoval správne, keď priznal právnomu zástupcovi žalobcu odmenu za úkon právnej služby - pokus o zmier zo dňa 19.05.2020. Pokus o zmier bol preukázateľne vypracovaný (č.l. 21), jeho doručenie žalovaný nespochybnil, pričom podľa obsahu je nepochybne predžalobnou výzvou, a preto právnomu zástupcovi žalobcu vznikol nárok na odmenu podľa ustanovenia § 13a ods. 1 písm. d) v spojení s ustanovením § 13a ods. 5 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.“ V prípade, ak sa súd nestotožní s vyššie uvedenou argumentáciou, žalobca poukazuje na skutočnosť, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd), v dôsledku čoho je zrejmé, že právne predpisy nie sú predmetom dokazovania, preto ich konajúci súd musí poznať. Strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd je povinný skúmať, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak strana sporu uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom strany sporu a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú (uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22. 09. 2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009). Ak teda súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, ako je žalobcom navrhované, resp. výsledky vykonaného dokazovania umožňujú podriaďiť uplatnený nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenie, než akého sa žalobca dovoľáva, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť, a to bez ohľadu na to, či v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia je, alebo nie je uvedený, alebo je uvedený nesprávne. Nemožno preto uprieť súdu, aby v spojení so skutkovými zisteniami urobil sám odlišné, právu zodpovedajúce hodnotenie žalobou uplatneného plnenia. Podľa ust. § 121 ods. 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. V nadväznosti na vyššie citované zákonné ustanovenie žalobca poukazuje na to, že podanou žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 158,14 € s DPH, pozostávajúcej z jedného úkonu právnej služby (predžalobná výzva) a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby mohol byť v prejednávacom prípade zo strany súdu právne posúdený ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, a to bez ohľadu na to, že žalobca takto uplatnený nárok špecifikoval v žalobe ako nárok na náhradu trov konania. Podľa uznesenia Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24Co/33/2021 z 26.01.2022: „Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú najmä trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu, pričom sa jedná najmä o náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky. Tieto náklady sa musia týkať splatnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotno-právny nárok odlišný od trov konania. Uvedený záver

vyplýva aj z článku 3. bod 1. písmeno e) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/35/ES z 29. júna 2000 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách, podľa ktorého okrem prípadov, keď dlžník nie je zodpovedný za omeškanie, veriteľ je oprávnený od dlžníka požadovať primeranú náhradu všetkých svojich opodstatnených nákladov na vymáhanie vzniknutých v dôsledku dlžníkovho meškania. Tieto náklady na vymáhanie musia zodpovedať princípom transparentnosti a proporcionality, pokiaľ ide o daný dlh (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MOBdo 2/2010). Odvolací súd navyše dodáva, že predsporová výzva je v zmysle ustanovenia § 3 ods. 6 písm. d) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov podmienkou prípustnosti žaloby, ktorou sa žalobca svojho nároku domáhal. Uplatnené náklady je tak možné vyhodnotiť ako účelne vynaložené. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bolo potrebné platobný rozkaz súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorý nie je vecne správny, zmeniť v zmysle ustanovenia § 388 C. s. p. pričom odvolací súd odvolaniu žalobcu vyhovel v celom rozsahu.“ Z vyššie uvedených dôvodov žalobca navrhuje, aby súd napadnutý výrok o trovách konania v zmysle ust. § 250 CSP zrušil alebo zmenil tak, že zaviazal žalovaného okrem iného aj na úhradu predžalobnej výzvy vo výške 145,40 € s DPH spolu s režijným paušálom vo výške 12,74 € s DPH.

3. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „C. s. p.“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

4. Podľa § 239 ods. 2 C. s. p., sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

5. Podľa § 250 ods. 2 C. s. p., ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

6. Podľa § 251 C. s. p., trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

7. Podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: d) predžalobná výzva.

8. Súd po vyhodnotení skutkových okolností ako aj tvrdení prezentovaných v sťažnosti dospel k záveru, že sťažnosť žalobcu je dôvodná. Súd sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobcu v sťažnosti, a to najmä z dôvodu, že dňa 15.06.2019 nadobudla účinnosť novela vyhlášky, podľa ktorej je predžalobná výzva úkonom právnej pomoci, za ktorý patrí právnomu zástupcovi náhrada trov právneho zastúpenia. Predžalobná výzva, za ktorú žalobca tvrdí, že mu patrí odmena za právne služby, bola vyhotovená dňa 07.04.2020, takže až po účinnosti novely vyhlášky, a preto súd dospel k záveru, že žalobcovi patrí odmena za tento právny úkon tak, ako si ju vyčíslil ešte pri podaní žaloby. Vzhľadom k tomu, že o tejto skutočnosti nemal súd žiadne pochybnosti, a sťažnosti žalobcu preto v plnom rozsahu vyhovel, napadnuté uznesenie nezrušil a nevrátil súdnemu úradníkovi na nové rozhodnutie, ale priamo týmto uznesením priznal žalobcovi náhradu trov konania v zmysle vyčíslenia doručeného súdu dňa 25.04.2022 vo výške 564,42 eur.

Poučenie:

č. k. 46Csp/39/2021 - 159

koncept

U Z N E S E N I E

Okresný súd Pezinok v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: Mário Blažíček, narodený dňa 15.09.1991, trvale bytom Slavomírova 1, Slovenský Grob o zaplatenie 3.000,00 eur s príslušenstvom

r o z h o d o l :

Súd mení výrok uznesenia č.k. 46Csp/39/2021 - 131 zo dňa 25.04.2022 o výške náhrady trov konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 564,42 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia k rukám právneho zástupcu žalobcu.

O d ť o v o d n e n i e

1. Okresný súd Pezinok uznesením č.k. 46Csp/39/2021 - 131 zo dňa 25.04.2022 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 404,60 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia k rukám právneho zástupcu žalobcu. Súd žalobcovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za predžalobnú výzvu zo dňa

2. Proti citovanému uzneseniu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil nasledovne:

Okresný súd rozhodol uznesením, ktorým uložil žalovanému uhradiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 404,60 €, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku vo výške 90,- € a trov právneho zastúpenia vo výške 314,60 €. Súd však žalobcovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, na ktorú má žalobca v zmysle Civilného sporového poriadku spolu s Vyhláškou o odmenách a náhradách právo. Zo strany žalobcu boli vykonané a uplatnené len úkony, ktoré boli nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci. Tieto si žalobca uplatnil v zmysle § 13a Vyhlášky. K uvedeným úkonom si žalobca uplatnil aj režijný paušál v zmysle §16 vyhlášky o odmenách a náhradách. Žalobca je zároveň názoru, že Pokus o zmier, ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanému spĺňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy. Žalovaný je v ňom upozornený na výšku pohľadávky, na úroky z omeškania a ďalšie poplatky súdneho a exekučného konania. Zároveň sú v ňom uvedené aj platobné údaje na splatenie pohľadávky a kontaktné údaje pre mimosúdne vyriešenie záležitosti. Dňa 15. 6. 2019 nadobudla účinnosť novela vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Vyhláška“). V zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. d) novelizovaného znenia Vyhlášky sa za samostatný úkon právnej služby považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy. Cieľom uvedenej novely v zmysle dôvodovej správy k Vyhláške je: „zabezpečiť, aby advokátom bolo umožnené vyúčtovať si ako úkon právnej služby v občianskom konaní aj predžalobnú výzvu, nakoľko kvalifikovanou predžalobnou výzvou možno v konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie a teda má svoj účel, v dôsledku čoho by advokátom mala byť priznávaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia.“ Lex superior derogat legi inferiori je právny princíp, ktorý znamená, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rôznej právnej sily, prednosť má predpis vyššej právnej sily. V danom prípade je však aplikácia predmetného princípu vylúčená, nakoľko zákon č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) neupravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom. V zmysle uvedeného teda nie je možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby s jednoduchým odkazom na ust. § 251 CSP, nakoľko predmetné ustanovenie zákona v žiadnom prípade neupravuje spornú problematiku na rozdiel od Vyhlášky, čím sa ako už žalobcu uviedol vylučuje aplikácia nadradeného zákonného právneho predpisu. V civilnom sporovom poriadku nie sú stanovené žiadne obligatórne fázy procesu a ponecháva sa zodpovednosť za dodržanie princípu procesnej ekonomie konajúcemu sudcovi. Konanie sa však stále berie ako jeden celok, ktorého začiatok je stanovený momentom podania žaloby a koniec právoplatným skončením veci. Ak by sme prijali premisu, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania je začatie súdneho konania, pričom dovtedy nejde o trovy konania, v takom prípade nemožno hovoriť o trovách konania v ponímaní spomínaného ust. § 251 CSP ani pri úkonoch právnej služby akými sú prevzatie a príprava zastúpenia, či podanie samotného žalobného návrhu, nakoľko tieto úkony budú vždy s prihliadnutím na časový horizont vykonané pred začatím súdneho konania. Ak však okresný súd považuje predmetné úkony právnej služby za úkony vynaložené priamo v súvislosti s konaním na súde, na rozdiel od predžalobnej výzvy, žalobca si týmto dovoľí upriamiť pozornosť okresného súdu opätovne na samotnú dôvodovú správu k spornej novele Vyhlášky. V samotnom článku 7 civilný sporový poriadok normuje jednu zo základných princípov a povinností civilného súdu, a tou je obligatórne prioritizovanie zmierlivého riešenia sporu, pričom daný účel v rámci predsúdneho konania sleduje práve predžalobná výzva advokáta, najmä ak je predmetom konania peňažná pohľadávka. Úkon právnej služby akým je predžalobná výzva takisto v žiadnom prípade nemožno kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v ponímaní ust. § 121 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, nakoľko tento úkon je potrebné bezpodmienečne subsumovať pod trovy právneho zastúpenia poskytované po prevzatí zastúpenia advokátom, ba dokonca priamo súvisí so samotným konaním na súde v prípade, že subjekt,

ktorému je takáto predžalobná výzva adresovaná ostane pasívny. Žalobca je toho názoru, že novela Vyhlášky odstránila pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za trov právneho zastúpenia teda nie za príslušenstvo pohľadávky, a to práve tým, že tento úkon zaradila samostatne medzi úkony, za ktoré patrí advokátovi odmena. Z uvedeného dôvodu nie je možné, aby si žalobca v zmysle výzvy okresného súdu uplatnil spornú odmenu advokáta za predžalobnú výzvu v rámci nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Podľa uznesenia Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 8Cob/74/2021 z 27.10.2021: „Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že súd prvej inštancie pochybil, keď nepriznal v konaní plne úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia i za úkon - predžalobná výzva, ako to v odvolaní namietala žalobca. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že okrem predžalobnej upomienky, vyhotovenej samotným žalobcom dňa 16.01.2018 (č.l. 34), po prevzatí právneho zastúpenia žalobcu na základe plnomocenstva zo dňa 14.01.2019 (č.l. 5), právny zástupca dňa 06.11.2019 vyhotovil podanie, označené ako Pokus o zmier, v ktorom oznámil žalovanému prevzatie právneho zastúpenia žalobcu, presne vyčíslil uplatňovanú pohľadávku, vyzval žalovaného na dobrovoľné plnenie v stanovenej lehote s upozornením, že ak dlh dobrovoľne neuhradí, bude nútený pristúpiť k uplatneniu pohľadávky na súdu, čím môžu vzniknúť ďalšie náklady. Vyzval žalovaného na mimosúdne riešenie veci s uvedeným príslušných telefónnych a mailových kontaktov. Z hľadiska obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) dané podanie predstavuje jednoznačne výzvu na dobrovoľné plnenie, realizovanú pred podaním žaloby na súd, ktorej účelom bolo nepochybne mimosúdne vyriešenie veci stranami. Vzhľadom na uvedené je namieste priznať žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia i za daný úkon právnej služby vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 13a ods. 1 písm. d/ a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 15.06.2019. Na základe uvedeného odvolací súd prisvedčil námietke žalobcu, že podľa § 251, § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/, § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb mu voči žalovanému patrí náhrada trov konania, pozostávajúcich z náhrady zaplateného súdneho poplatku 108,- Eur a náhrady trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, predžalobná výzva, podanie žaloby) á 81,33 Eur, 3 režijné paušály za rok 2019 á 9,80 Eur + DPH v sadzbe 20 % z odmeny a režijných paušálov, spolu trov právneho zastúpenia 328,08 Eur.“ Žalobca taktiež poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/28/2021 z 29.04.2021: „Spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom upravuje vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby. Úkony právnej služby v občianskom konaní a iné úkony právnej služby, za ktoré patrí advokátovi odmena, sú vymenované v ust. § 13a citovaného zákona, pričom podľa § 13a ods. 1 písm. d) citovaného zákona odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí advokátovi aj za úkon: predžalobná výzva Žalobca k podanej žalobe okrem iných listinných dôkazov priložil aj 2 výzvy na úhradu poistného doručené žalovaným, a to zo dňa 28.11.2019 a 13.05.2020, v ktorých žalované vyzval na náhradu poistného plnenia s nim stanovenej lehote s upozornením, že po márnom uplynutí termínu na plnenie v danej veci podnikne ďalšie právne kroky za účelom uspokojenia pohľadávky, ktoré výzvy podľa ich obsahu možno považovať za predžalobné výzvy v zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z.z., za ktoré patrí žalobcovi odmena. Preto odvolací súd napadnutý platobný rozkaz súdu prvej inštancie vo výroku II. o trovách konania zmenil podľa § 388 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal trov konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby po 133,45 eur s DPH (prevzatie veci a príprava zastúpenia, predžalobná výzva, podanie žaloby), 3 režijné paušály k úkonom právnej služby vo výške po 12,74 eur a náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 102 eur, celkovo v sume 540,57 eur.“ Žalobca taktiež poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17CoCsp/21/2021 z 28.07.2021: „Je zrejmé, že súd prvej inštancie v podstate nepriznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za predžalobnú výzvu; odvolací súd nenašiel zákonný dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia žalobcovi za predžalobnú výzvu zo dňa 27.04.2020 (č.l. 93 spisu), pretože ide o úkon právnych služieb (§ 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.), je obsahom spisu (č.l. 93 spisu) a žalobca preukázal jej odoslanie na adresu žalovanej (č.l. 94 spisu); nie je rozhodujúce, že predžalobnú výzvu vykonal iný právny zástupca žalobcu (TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o.), pretože náhrada trov konania patrí žalobcovi; na základe uvedeného odvolací súd napadnutý výrok platobného rozkazu po trovách konania podľa § 388 C.s.p. zmenil a žalovanej uložil povinnosť nahradit' žalobcovi trov konania v sume 587,22 € na účet jeho právneho zástupcu v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.“ Podľa uznesenia Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 11Csp/32/2020 z 16.02.2022: „Po preskúmaní sťažnosti a obsahu spisu dospel súd k záveru, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka bolo správne a sťažnosť nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník postupoval správne, keď priznal právnomu zástupcovi žalobcu odmenu za úkon právnej služby - pokus o zmier zo dňa 19.05.2020.

Pokus o zmier bol preukázateľne vypracovaný (č.l. 21), jeho doručenie žalovaný nespochybnil, pričom podľa obsahu je nepochybne predžalobnou výzvou, a preto právnemu zástupcovi žalobcu vznikol nárok na odmenu podľa ustanovenia § 13a ods. 1 písm. d) v spojení s ustanovením § 13a ods. 5 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.“ V prípade, ak sa súd nestotožní s vyššie uvedenou argumentáciou, žalobca poukazuje na skutočnosť, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd), v dôsledku čoho je zrejmé, že právne predpisy nie sú predmetom dokazovania, preto ich konajúci súd musí poznať. Strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd je povinný skúmať, či tvrdené skutočnosti možno podriadiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak strana sporu uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom strany sporu a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú (uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22. 09. 2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009). Ak teda súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, ako je žalobcom navrhované, resp. výsledky vykonaného dokazovania umožňujú podriadiť uplatnený nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenie, než akého sa žalobca dovoľáva, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť, a to bez ohľadu na to, či v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia je, alebo nie je uvedený, alebo je uvedený nesprávne. Nemožno preto uprieť súdu, aby v spojení so skutkovými zisteniami urobil sám odlišné, právu zodpovedajúce hodnotenie žalobou uplatneného plnenia. Podľa ust. § 121 ods. 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. V nadväznosti na vyššie citované zákonné ustanovenie žalobca poukazuje na to, že podanou žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 158,14 € s DPH, pozostávajúcej z jedného úkonu právnej služby (predžalobná výzva) a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby mohol byť v prejednávacom prípade zo strany súdu právne posúdený ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, a to bez ohľadu na to, že žalobca takto uplatnený nárok špecifikoval v žalobe ako nárok na náhradu trov konania. Podľa uznesenia Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24Co/33/2021 z 26.01.2022: „Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú najmä trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu, pričom sa jedná najmä o náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky. Tieto náklady sa musia týkať splatnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotno-právny nárok odlišný od trov konania. Uvedený záver vyplýva aj z článku 3. bod 1. písmeno e) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/35/ES z 29. júna 2000 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách, podľa ktorého okrem prípadov, keď dlžník nie je zodpovedný za omeškание, veriteľ je oprávnený od dlžníka požadovať primeranú náhradu všetkých svojich opodstatnených nákladov na vymáhanie vzniknutých v dôsledku dlžníkovho meškania. Tieto náklady na vymáhanie musia zodpovedať princípom transparentnosti a proporcionality, pokiaľ ide o daný dlh (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MOBdo 2/2010). Odvolací súd navyše dodáva, že predsporová výzva je v zmysle ustanovenia § 3 ods. 6 písm. d) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov podmienkou prípustnosti žaloby, ktorou sa žalobca svojho nároku domáhal. Uplatnené náklady je tak možné vyhodnotiť ako účelne vynaložené... ..S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bolo potrebné platobný rozkaz súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorý nie je vecne správny, zmeniť v zmysle ustanovenia § 388 C. s. p. pričom odvolací súd odvolaniu žalobcu vyhovel v celom rozsahu.“ Z vyššie uvedených dôvodov žalobca navrhuje, aby súd napadnutý výrok o trovách konania v zmysle ust. § 250 CSP zrušil alebo zmenil tak, že zaviazal žalovaného okrem iného aj na úhradu predžalobnej výzvy vo výške 145,40 € s DPH spolu s režijným paušálom vo výške 12,74 € s DPH.

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 357 C. s. p. a contrario)